

ת"פ 64191/11/18 - מדינת ישראל נגד ליאור מועלם

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 18-11-64191 מדינת ישראל נ' מועלם

בפני כבוד השופטת - נשאה עינת רון
בעвинן: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ליאור מועלם

הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד נתיהה פיצ'זה

ב"כ הנאשם עו"ד לירן זילברמן

הנאשם בעצמו

גזר דין

פתח דבר

הנאשם הודה והורשע, בעובדות כתוב אישום מתוקן, בעבירות של שימוש במסמך מזויף - עבירה לפי סעיף 420 לחוק העונשין, התשל"ז 1977 וכן בעבירה של ניסיון לקבלת דבר במרמה - עבירה לפי סעיף 415 ו- 25 לחוק העונשין.

במסגרת הסדר הטיעון, הוסכם כי הנאשם יופנה אל שירות המבחן, על מנת לבחון התאמתו לביצוע של"צ, כאשר הנאשם עתר לבחון את האפשרות לסיום ההליך באו הרשעה בעוד שהמאשימה עומדת על הותרת ההרשותה על כנה.

כתב האישום

כעולה מעובדות כתוב האישום המתוקן, ביום 18/01/17, התפרסם מכרז לפקיד מרכז/ת בכיר/ה במנהל ומশאבי אנוש בשירותים הווטרינריים בבית דגן. בכספי להגיש מעמדות עבור המכרז, יש להגיש טופס בו נתונים מעומדות, לרבות פרטיים אישיים ונתוני השכללה. הנאשם לא עמד בתנאי המכרז, נכון העובדה כי אינו בעל השכלה אקדמית התואמת דרישות המשרה כפי שפורט במכרז, שהן השכלה אקדמית (תואר ראשון) בכלכלה, בכלכלה חקלאית או הנדסת תעשייה וניהול וכן 3 שנות ניסיון בתחום העיסוק.

עמוד 1

במועד שאיןנו ידוע במדויק לתביעה, עובר ליום 18/01/23, במטרה לגשת למכרז, זייף, הנאשם, בעצמו או באמצעות אחר, תעודות אקדמיות על שמו מטעם אוניברסיטת אריאל בשומרון כדלקמן: 1. תעודת זכאות לתואר ראשון בהנדסת תעשייה וניהול. 2. תעודת זכאות לתואר שני במדעי החברה והרוח, הנחות כי למד תארים אלו.

עוד ערך הנאשם מסמך קורות חיים ממנו עולה בכך כי הוא בעל זכאות לתואר ראשון במחלקה להנדסת תעשייה וניהול ובבעל זכאות לתואר שני בפקולטה למדעי החברה והרוח, בשעה שאין הוא זכאי לתארים אלו. הנאשם צرف את המסמכים המפורטים לעיל, לטופס ההגשה למכרז, בידועו שהם כזבים.

ביום 18/04/12 ניגש הנאשם למכרז לצורך קבלתו לתקвид, ובמהלך הראיון הציג את התעודות המזויפות וכן את מסמך קורות החיים. בעשותו כן, עשה הנאשם שימוש במסמכים מזויפים, בכוונה לקבל בנסיבותם דבר, עשה בהם שימוש וניסה לקבל במרמה תפקיד בשירות הציבורי.

טיעוני המאשימה

לטענת המאשימה, יש להותר את הרשותה הנאשם על כנה. נגד הנאשם הוגש לאחרונה כתוב אישום נוסף, בגין ביצוע עבירות דומות בשנת 2016. כתוב האישום הנוסף, מלמד על כך שאין מדובר במקרה חד פעמי וכי מדובר למי שביצע את העבירות נשוא כתוב האישום דן באופן חוזר ונשנה כאשר בכתב האישום החדש, מבוצעות אותן עבירות. שירות המבחן בתסקירו מצין כי קיימת מסוכנות כי הנאשם ישוב לבצע עבירות מעין אלה בשנית ועל כן יש להרשוינו.

טיעוני ב"כ הנאשם

לטענת ב"כ הנאשם אין להותר את הרשותה על כנה ויש להורות על ביטולה, העובדה כי הוגש נגד הנאשם כתוב אישום נוסף, איננה רלוונטית, שכן יכול שהנאשם יזכה בתיק זה.

המאשימה לא הייתה רשאית במסגרת הטיעונים לעונש, להציג בפני בית המשפט את עובדת קיומו של כתב האישום החדש ולפיכך, אין לקחת עניין זה בחשבון. עוד טען ב"כ הנאשם כי בית המשפט לא רשאי להסתמך בזמן הטיעונים לעונש לעניין תיקים פתוחים ועומדים, זה יכול להעלות בהערכת שירות המבחן.

לטענת ב"כ הנאשם, עת התקשרו הצדדים הצדדים בהסדר הטיעון, עבדת קיומן של העבירות הקודמות היו מונחות בפניה. בענייננו, נחקר הנאשם רק כיוימים לאחר מתן הכרעת הדין בתיק זה.

העבירה המיוחסת לנайлט היא עבירה מסווג עוון, שימוש במסמך וניסיון לקבלת דבר במרמה באירוע אחד בלבד, לנайлט נזק קונקרטי בנוסף - הרשעה עלולה לפגוע בתעסוקה תקינה שלו בחברה בה הוא עובד. הנאשם עובד מול רשויות ממשלה והרשותה בדיוןήה בעיתית.

הנאשם בדברו האחרון

בדברו האחרון, הביע הנאשם חרטה על מעשיו, טען כי מבין את חומרתם וטען כי מעשייו נבעו כתוצאה ממזקקה גדולה שהצריכה חיפוש עבודה כל 3-4 חודשים. הנאשם ביקש את רחמי בית המשפט, על מנת שלא יאלץ לחפש עבודה

נוסף, הוא מודה בטעותו וمبקש עזרה.

פסקין שירות המבחן

מתוך שירות המבחן עולה כי הנאשם, בן 38, יליד הארץ, נשוי ואב לשלושה ילדים, מתגורר בראשון לציון, עובד כמנהל מכירות בחברה למחרור פסולת בנייה. סובל ממחלה הסוכרת ונוטל טיפול רפואי בהתאם.

לנายนם 12 שנות לימוד, לא זכאות לתעודת בגרות. בשל מצבו הבריאותי (מחלת הסוכרת) הופסק שירותו הצבאי של הנאשם. מתוך שירות המבחן עולה כי הנאשם עבר מספר שנים בתחום המכירות ולאחר מכן בתחום הסלולר ובמהמשך אף בחברה לשירותי רכב בה התקדם לתפקיד ניהול. מאז חודש יולי 2019, עובד כמנהל מכירות בתחום מחזור פסולת בנייה ואחראי בין היתר על תחום שימוש ושירות הלקוחות.

לנายนם אין רקע פלילי קודם וזהו לו הפעם הראשונה בה עומד למשפט פלילי. יער, כי מתוך שירות המבחן עולה כי תלוי ועומד נגדו תיק פלילי נוסף דומה משנת 2016, בתיק זה טרם הוחלט אם יוגש כתב אישום. הנאשם הסביר כי אירוע זה דומה לאירוע נושא כתב האישום, שבוצע סבב רצונו להתקבל אוז למשרה בשירות המדינה בה ציף לכואrho מסמכים.

ה הנאשם תיאר כי היה שרוי במצב כלכלי והיה חייב לבנק הלוואות סבב תשלומי שכנתא, חיפש לדבריו מסגרת תעסוקתית שתתאפשרו יכלה לספק עבורו יציבות תעסוקתית כלכלית ומעמד חברוני הולם. בעקבות כך, החל לדבריו בחיפוש עבודה ובאופן מקרי למסגרת התעסוקתית המתואמת בכתב האישום. משהבין כי איןנו עומד בקריטריונים, ציף לדבריו מסמכים. הנאשם, לדבריו, השكيיע מחשבה ותכנן בז'יז'וף המסמכים וشاءב מידע מהאינטרנט בנושא. הוא תאר תחששות של נחיתות ורצן להציג פסאהה שאינה הולמת למעשה את כישוריו על מנת להוכיח לעצמו כי הוא מסוגל לעמוד בדרישות התפקיד.

ה הנאשם הביע נוכנות להשתלב בהליך טיפולו.

שירות המבחן מתרשם מהתנאים כמו שאינו בעל רקע פלילי קודם, אשר מדובר בשני בעבודות סדירות, מתפקיד כבן זוג והורה ומגלה אכפתיות כלפי משפחתו. התנהגותו בעבירות מלמדת על חסיבה, תכנון ומידה מסוימת של تعזה. אף שירות המבחן מתרשם כי הנאשם מנסה להרשים לצד תחששות נחיתות, מורכבות וחוסר בטחון. העובדה כי הופנה בעבר אל שירות המבחן בגין חשדות דומים וכי תלוי ועומד נגדו תיק דומה נוסף, מעלים את החשש כי גם כוונת ממשיך הנאשם להתמודד באופן לקיי ובעיתי עם משברי חיים.

ה הנאשם שיתף פעולה בתהליך האבחון, لكن אחראיות על התנהגותו וביטה נוכנות ראשונית לבחון הנسبות לכך. שירות המבחן מתרשם כי הצער והחרטה שambilו הנאשם כנה וכי הליך המשפטי הרתיע אותו. עוד סבור שירות המבחן כי הנאשם אינו בעל קוווי אישיות עבריניים או אלימים וכי הוא בעל כישורים וכוחות.

בסיכון של פסקין, ממליץ שירות המבחן על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה, במהלך תקופה זו ישתלב בקבוצה טיפולית במסגרת השירות, עוד ממליץ שירות המבחן על ענישה חינוכית בדמות של"צ, בהיקף של 180 שעות.

שירות המבחן ממליץ לבטל את הרשותו של הנאשם, בין היתר בשל כך שה הנאשם הציג מסמך ממנו עולה שתפקידו

התעסוקתי עלול להיפגע באופן מסוים במידה שיורשע.

דין והכרעה

כל הוא כי מקום שהוכחה אשמתו של אדם בפלילים, יש להרשוועו בדי.

בית המשפט יפעיל את סמכותו להימנע מהרשעת אדם לאחר שנמצא כי הוא עבר עבירה רק במקרים "חריגים, מיוחדים ווציאי דופן", כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עצמת הפגיעה של הרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של הרשעה לאינטראס הציבורי-חברתי הכללי (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ מדינת ישראל**, פ"ד נב (3) 337, 341 (להלן: "ענין כתב").).

הרשותה היא תוצאה מתחייבות מהות הפלילי, באמצעותו מביעה החברה את סידתנה מעשה העבירה שביצע הנאשם, במגמה להביא להרתוואה אישית והרתעה לרבים, ולשותת למעשה העבירה תווית של מעשה פסול בעיני החברה שגמור עונשי בצדו (ע"פ 9262/03 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ"ח (4), 869).

החוק אינו קובע את התנאים להימנע מהרשעה או ביטולה, ولكن שאלת שיקול דעתו של בית המשפט בהתאם לנורנרים המונחים בפניו (ענין כתב).

כבר השופט דורנר, קבעה בעניין כתוב שני תנאים שבנסיבות ניתן להימנע מהרשעת נאשם שאשmeta הוכחה: על הרשותה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם וסוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרא המשוטטים על הרשותה, מלבד פגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה.

כבר השופט לויון הוסיף כי על כפות המאזינים ניצבים שיקולי שיקום אל מול שיקולים של האינטראס הציבורי. עוד קבע כב' השופט לויון כי במסגרת פסק הדין על בית המשפט למןנות את השיקולים הבאים:

"[...] אם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבנה בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתקין; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הסבירות שה הנאשם עבר עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על-ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או מדובר בהתנהגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות הרשותה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת הרשותה על תחומי פעילותו של הנאשם..."

מנגד, קיימים גם שיקולים שבאינטראס הציבורי ששמים את הדגש על חומרת העבירה ונסיבותיה (גורם שגורם שירות המבחן אינו מtauל ממנו) ועל האפקט הציבורי של הרשותה. הכלל הוא שיש להרשייע נאשם שעבירה, ומוי שטוען את ההפר שומה עליו לשכנע את בית-המשפט **שיעור שיקולי השיקום גברים במקרא האינדיבידואלי על השיקולים שבאינטראס הציבורי**.

שאלת השיקום של הנאשם, נלקחת אף היא בחשבון במסגרת שיקולי הענישה אינטראס שיקומו של העבירין יכול לא אחת להטוט את הקף מול האינטראס הציבורי (ע"פ 9090/00 **בוזע שנידרמן נ. מדינת ישראל**, פורסם בנוו (ניתן ביום 22.2.01)).

מעשי של הנאשם חמורים ומעדים על תעזה, תחוכם רב וכן תכונן.

כעולה מתקיר שירות המבחן, הנאשם השקיע מחשבה ותכונן בזיהוף המסמכים - הנאשם זיף מעודות אקדמיות על שמו מטעם אוניברסיטת אריאל בשומרון וערך מסמך קורות חיים ממנו עולים נתונים בכצב אודוט השכלתו, הכל מתוך כוונה לקבל במרמה תפקיד בשירות הציבורי. מדובר בזיהוף שני מסמכים, בשימוש בהם במסמך קורות חיים ובשימוש בהם במהלך ראיון קיבלת עבודה. הכל תוך הצגת מצגי שווה והטעה גורמים שונים.

אמנם הנאשם נעדר עבר פלילי (ובענין זה לא מצאתי להתייחס לטענות הצדדים באשר לכתב האישום הנוסף שהוגש בענינו של הנאשם, שכן הוא אינו רלוונטי בשלב זה של ההליך), וכי הנאשם הביע רצון להשתלב בהליך טיפול, ואולם בשלב זה טרם עשה כן וועל כן שאלת השיקום איננה רלוונטית.

אמנם הנאשם מבין את חומרת מעשיו וمبיע צער וחרטה עמוקים - אלו מצויים הן בהודאות בעבירות המיויחדות לו בכתב האישום, הן מתקיר שירות המבחן והן בדבריו האחרון באולם בית המשפט, בשלב הטיעונים לעונש. יחד עם זאת, לא מצאתי כי בענינו של הנאשם קיים מקום להגמשה נוספת בהחלת הכלל שנקבע על ידי כב' השופטת דורנה, בעניין כתוב.

כל אלה, ובוואדי הצבירותם, אינם אפשרים סיום ההליך באירוע הרשעה. האינטרסים הציבוריים מחייבים כי במקרים אלה, ישקלו כלל ההיבטים לחומרה לעיל ויתנתן להם המשקל הנאות, בענישה הולמת ומרתיעה.

שני המבחנים לשકילת אפשרות של סיום ההליך באירוע הרשעה הם מצטרפים, ועל כן, די היה בקביעה זו על מנת לדוחות את הבקשה לסיום ההליך בדרך זו.

יחד עם זאת, באשר למבחן השני, שענינו נזק קונקרטי לנימא - המבחן השני עניינו בפגיעה עצווית, ממשית ו konkretit בעתידו של הנאשם ובشيخומו. הלכה זו חוזרת ונשנית בפסק הדין של ביהם"ש העליון (ראו למשל: רע"פ 54/15 פלוני נ' מדינת ישראל, [הורסם בנבוב] (ניתן ביום 26.1.15); רע"פ 1439/14 קשת נ' מדינת ישראל, [הורסם בנבוב] (ניתן ביום 13.4.3); רע"פ 8627/12 הנسب נ' מדינת ישראל, [הורסם בנבוב] (ניתן ביום 12.12.31)).

لتיק בית המשפט הוגש מכתב המעסיק של הנאשם, ממנו עולה כי הנאשם: **"עובד פעיל במחלקה המכירות בתפקיד חשוב בעולמות המכרזים מול רשות מקומית ומשרד ממשלה. אנו חושבים כי חלק מסיור הקבלנים מי שמלא תפקיד זה אצלנו בחברה רצוי שהוא ללא רשות פלילי".**

עינינו הרואות כי אין הדבר בפגיעה עצווית, ממשית ו konkretit בעתידו של הנאשם ולא ברור האם הרשעה בפלילים תוביל בהכרח להפסקת עבודתו של הנאשם.

עוד ובוינוינו, כאמור לעיל, שיקולי השיקום אינם רלוונטיים, שכן הנאשם טרם החל בהליך הטיפול.

כך או כך, בשל האינטרסים הציבוריים שנמנו לעיל ובשל נסיבות המעשים, כפי שפורטו לעיל, אין המקירה דין בא בגיןם של אותם מעשים חריגם וווצאי דופן בהם ניתן לסייע הлик פלילי ללא הרשעה.

בהערה אגב יזכיר כי לא התעלמתי מהמלצתו של שירות המבחן, אשר טען כי המליץ לבטל את הרשותו של הנאשם

בדין ואולם, על בית המשפט לחת משקל להמלצות שירות המבחן, אך אל לו ליתן להן משקל בפועל, בלבתו-אין.

שירות המבחן אמון על שיקוליו של הנאשם ועל אלה בלבד. בית המשפט הוא שאמון על מכלול השיקולים ולרבות על האינטרסים הציבוריים. על כן, בבוא בית המשפט לדון בעניינו של הנאשם, יbia במלול שיקוליו את המלצות השירות המבחן, אך כאמור חלק מכלול השיקולים ולא כシיקול בפועל (ראו לענין זה: ע"פ 405/06 **מדינת ישראל נ. חליחל**, [פורסם בנבזה] (ניתן ביום 8.5.06); רע"פ 3058/07 **פז נ. מדינת ישראל**, [פורסם בנבזה] (ניתן ביום 10.4.07)).

על כן, ומשהאינטרסים הציבוריים אינם מאפשרים את סיומו של ההליך ללא הרשות בדין ומשלא מצאתו כי שיקולי שיקום או שיקולי עסק עתידי, גברים על שיקולים אלה, כה清淡 בבית המשפט העליון, אני מותירה את הרשות הנאשם על כנה.

סוף דבר

על כן ולאחר שיקול מכלול השיקולים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים כדלקמן:
ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לפחות אחת מהעבירות בהן הורשע.
צו של"צ, בהיקף של 180 שעות בהתאם להמלצת השירות המבחן בתסקירותו.
קנס בסך 1,500 ל"ג או 5 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם לא יוחזר מיום 1/3/201.

זכות ערעור כחוק.

עוותק גזר הדין יועבר אל שירות המבחן.

ניתן היום, כי כסלו תש"פ, 18 דצמבר 2019, במעמד הצדדים.